Revedere cu antrenorul Sebastian MIHĂILESCU

CU VOLEIUL ÎN... TURUL SPANIEI

De cîteva zile a revenit în București, pentru un scurt concediu, Sebastian Mihăilescu, fostul (și poate viitorul) antrenor al voleibaliștilor dinamoviști care — după cum se știe — a dat curs anul trecut unei solicitări a federației spaniole de specialitate pentru a sprijini, teoretic și practic, dezvoltarea voleiului iberic. Cum era și firesc, antrenorul nu a întîrziat să ne viziteze la redacție.

— *Bienvenido. Que tal?* l-am întîmpinat în prag.

— *Muy bien, muchas gracias!* răspunde prompt... en la dolce lengua castellana. Și, după un scurt dialog protocolar, intrăm în subiect.

— Cum ai găsit Spania voleibalistică ?

— *Intr-un moment de tentative spre afirmare, tentative neilustrate însă de rezultate încurajatoare. Cam în perioada aceea, echipa națională se clasa pe penultimul loc la „Turneul Occidentului", organizat în Finlanda. Tentativele de consolidare a acestui sport în patria lui Cervantes fuseseră inițiate de un francez. Jean Marc Buchel (antrenor și jucător) și de un arbitru cehoslovac. După sosirea mea, am căutat să dau voleiului spaniol ceea ce îi lipsea : concepția modernă de pregătire și de joc. Simțind că fără o răspîndire a acestei concepții în toată Spania munca mea ar putea deveni ineficientă, am pornit ca un Don Quijote prin marile orașe, unde am ținut cursuri. Am poposit, astfel, printre altele în orașele Gijon, Lugo, La Coruna, Barcelona...*

Cel mai important l-am ținut la Tarragona în cadrul unei „operacion general voleibol" cu 330 de cursanți : infantiles, juveniles, majores și entrenadores.

— La ce concluzii ai ajuns după aceste cursuri și cum au fost apreciate?

— *Spre deosebire de eroul lui Cervantes, nu am avut de-a face cu morile de vînt. Spaniolii sînt receptivi, temperamente ideale pentru practicarea cu succes a acestui sport dar, mai ales, sînt deciși să progreseze. In ce privește aprecierea muncii mele, mi-ar fi mai greu s-o fac eu însumi, dar cred că articolele apărute în presa spaniolă m-ar putea scuti de acest răspuns.*

Și interlocutorul nostru ne oferă un teanc de articole decupate din ziarele ce apar în orașele în care a poposit pentru un timp și a revenit deseori. Cîteva titluri sînt elocvente : „Sebastian Mihăilescu, apreciatul tehnician român, a spus adio Barcelonei la jumătatea etapei sale pedagogice în Spania" *(Dicen...)*. „A trecut prin orașul nostru faimosul antrenor român, Mihăilescu" *(Tele Expres, Barcelona)*, „Mihăilescu, un maestru al voleiului" *(El mundo deportivo)*. Alte ziare, ca „La Prensa", „Diario de Barcelona" apreciază fără rezerve calitățile pedagogice ale antrenorului român, afirmînd că Sebastian Mihăilescu aduce un bun serviciu voleiului spaniol căruia îi creează un stil propriu și-i corectează erorile de pînă acum...

Revenim, după o lectură fugitivă a textelor, la dialogul început.

— Vreo satisfacție deosebită în urma muncii neobosite pe care ai desfășurat-o aici ?

— *Destule. De pildă, o dată, în drum spre Madrid (veneam de la Barcelona), m-am oprit din întîmplare într-un sat, Almasellas, situat la 15 km de Lerida. Un „învățăcel" de-al meu, director de colegiu la Pablo Pujol, care învățase anterior de la mine... cum se lovește o minge, m-a invitat la colegiul său să-mi arate terenurile de mini-volei, amenajate după prima întîlnire a sa cu... voleiul. Mare mi-a fost surpriza cînd am văzut o demonstrație de volei a elevilor, dar mai ales m-a uimit corectitudinea execuțiilor lor.*

O altă satisfacție : cîștigarea de către naționala iberică (formată din tineri), în august trecut, a primului Turneu organizat în Spania, la Gijon, în fața echipelor naționale ale Franței, R.F.G. și Belgiei. Față de ce era înainte, m-a satisfăcut și evoluția echipei de tineret, condusă de mine, la europenele din U.R.S.S.

Sînt satisfacții care alungă oboseala unui program uneori încărcat (de 4 ori pe săptămînă am antrenamente de la orele 22 la 24, iar dimineața țin cursuri de specialitate la o școală de „magisteros"). Cum găsesc puțin timp liber dau fuga în orașele vizitate pentru reîmprospătarea celor predate mai înainte cursanților.

— Pe cînd reîntoarcerea pe banca dinamoviștilor bucureșteni ?

— *În vară. Pînă atunci le doresc foștilor și, probabil, viitorilor mei elevi succes în turneul final pentru titlul de campioni.*

Aurelian BREBEANU

Semne de întrebare înaintea C. M. de scrimă-tineret de la Minsk

● Doar pe Bănică și Ana Halchin se contează la floretă!? ● Cu cine mergem la spadă ? ● Sabrerii, singurii mai aproape de speranțele noastre ● Măsuri preconizate de Biroul federal

La aproximativ două săptămîni distanță de C.M. de tineret de la Minsk, loturile de scrimă ale țării noastre se află sub semnul întrebării. Ultimul test — și cel mai important — dinaintea marelui examen sportiv de la finele lunii, turneul internațional de la Budapesta, dotat cu „Cupa prieteniei", în loc să aducă unele clarificări, a complicat și mai mult sarcina antrenorilor. Ei nu știu la ora actuală căror sportivi trebuie să le acorde credit, să le dea investitura la „mondiale".

•

La Budapesta, floretiștii români au avut o comportare surprinzător de modestă, în frunte cu Ursovici și Ștefan, oamenii de bază ai lotului. Micloș a fost și el lipsit de finalitate. Numai Bănică, parțial, a reușit să se mențină la un acceptabil nivel valoric.

În cazul floretistelor, de asemenea, o excepție : Ana Halchin. Ea a fost singura care a **dat satisfacție. În schimb, Eva Lenghel și Aniuta Alexandrov, de la care se aștepta cel mai mult, au pășit pe planșe lipsite de tenacitate, altădată un atu al lor. Magdalena Bartoș și Elena Pricop, exagerat de prudente, datorită mai ales lipsei de experiență internațională, au avut la rîndul lor o prezență foarte ștearsă.**

Dintre spadasini doar Cărămidă a fost, cît de cît, la înălțimea cerințelor unei asemenea competiții. Ștefănescu, intrat în concurs încă nerestabilit după o gripă, iar Bălan accidentat (o dublă entorsă) n-au putut valorifica potențialul lor real. Bunea a acționat și el, parcă, inhibat iar Butuman a tras cu mult sub orice critică.

În fine, dintre sabreri, Creițaru a reușit să se impună (11 asalturi din 12 cîștigate în meciurile pe echipe !) și într-o mai mică măsură Vlad, de data aceasta mai puțin dîrz ca de obicei. Fără pretenții, evoluția foarte tinerilor Lupuțiu și Pop, doi sabreri cu perspective. Androne extrem de slab. **O caracteristică comună a tinerilor noștri scrimeri este lipsa de pregătire, fizică și tehnică.**

Antrenorii cluburilor și asociațiilor sportive din care fac parte scrimerii respectivi n-au acordat importanța cuvenită pregătirii acestor tineri, aflați în ajunul unor competiții importante. În plus, s-a mai ivit un neajuns : unii scrimeri tineri au realizat o pregătire comună cu loturile de seniori care, pentru etapa actuală, aveau obiective diferite.

★

Biroul federal a luat recent în discuție definitivarea loturilor naționale pentru C.M. de tineret de la Minsk, fixîndu-se în principiu asupra următorilor sportivi : floretă băieți : Ștefan, Bănică, Ursovici, Micloș ; fete : Ana Halchin, Eva Lenghel, Magdalena Bartoș, Aniuta Alexandrov ; spadă : Ștefănescu, Cărămidă, Bunea ; sabie : Creițaru, Vlad, Lupuțiu.

S-a hotărît totodată ca o serie de antrenori să răspundă direct de pregătirea tinerilor scrimeri susceptibili să ne reprezinte la C. M. Este vorba de Al. Csipler (Lenghel, Lupuțiu), N. Alecu (Ștefănescu), P. Ghinju (Cărămidă, Bunea) și Gh. Matei (Creițaru). S-a făcut totodată propunerea ca antrenorul Gh. Matei să desfășoare o parte din activitatea sa în cadrul lotului național de floretă.

Tuturor sportivilor din lot li se recomandă să desfășoare o muncă stăruitoare, să dea dovadă de mai multă seriozitate, disciplină și spirit de răspundere. De fapt, acestea sînt singurele modalități de a recupera timpul pierdut, de a se diminua actualul handicap de pregătire. Fiindcă altfel nu există temeiuri să aspirăm, și în această ediție a C.M. de tineret, la poziții fruntașe.

— t. st. —

REZULTATE DIN DIVIZIA B

MASCULIN, seria I : Politehnica Brașov — Silvania Șimleul S. 3—1, Metalul Hunedoara — Universitatea Cluj 1—3, C.F.R. Timișoara — Universitatea Timișoara 0—3, C.F.R. Cluj — A.S.A. Sibiu 3—2, Alumina Oradea — Industria sîrmei C. Turzii 3—0, Voința B. Mare — Voința Arad 1—3 ; **seria a II-a :** I.E.F.S. — Aurora 3—0, Electra — Medicina Buc. 1—3, Universitatea Buc. — Farul 0—3, Electroputere Craiova — Viitorul Săvinești 3—1, Vagonul Ploiești — Politehnica Iași 3—2, Știința Petroșani — Constructorul Suceava 3—2.

FEMININ, seria I : Corvinul Deva — Spartac Buc. 3—1, Sănătatea Arad — Viitorul Bistrița 3—0, Medicina Tg. Mureș — Universitatea Cluj 0—3, Medicina Cluj — Drapelul roșu Sibiu 1—3 ; **seria a II-a :** A.S.E. Buc. — Universitatea Buc. 2—3, Viitorul Buc. — Constructorul Buc. 0—3, Flacăra roșie Buc. — Universitatea Craiova 0—3, Voința Constanța — Sănătatea Tîrgoviște 3—0.

PRIMĂVARA VĂ INVITĂ LA SCHI

(Urmare din pag. 1)

Și totuși, în ciuda razelor îmbietoare ale soarelui și a adierilor cu miresme noi, primăvara vă invită la schi !

Sînt minunate locurile în care dăinuie zăpada, de care iarna se desparte greu de iubitorii ei, la Bîlea, Podragul, Surul, Sîmbăta, Vîrful cu Dor, Mălăești, Negoiul.

În căldările însorite, pe versanții cărora rhododendronii vor împurpura în curînd stîncile îmbătrînite de ninsori, schiul de primăvară cuprinde o poezie nouă, gustată de cei care sînt prinși de vraja alunecării pe zăpadă.

Tonic și reconfortant, odihnitor și plăcut, schiul de primăvară are un farmec deosebit și, prin pitorescul său inegalabil în lumea sportului, invită pe veșnicii îndrăgostiți ai muntelui la clipe de recreere pline de sănătate și optimism.

Dar primăvara este darnică nu numai cu turiștii, ci și cu competitorii sportului alb.

Este perioada cea mai propice pentru perfecționarea tehnicii schiorilor de performanță, perioadă în care se cizelează stilurile, se adoptă și se exersează noutățile tehnice. Schiul progresează, ca orice domeniu, de la an la an, devine din ce în ce mai rafinat, mai subtil și marile valori se ridică și rezistă numai datorită unei tehnici cît mai apropiate de perfecțiune.

Să nu uităm că echipele cele mai puternice din lume, care-și dispută supremația în schiul mondial, își îmbunătățesc tehnica alunecării și a virajelor punînd la punct, cu minuțiozitate, fiecare amănunt din tainele schiului, primăvara și vara, pe pîrtii special utilate cu mijloace de urcare rapide (pentru folosirea la maximum a zăpezii), pe munții în care iarna dispare greu ; să nu uităm că așii schiului, care ne încîntă privirea prin „puritatea", siguranța, eleganța și virtuozitatea virajelor lor, lucrează mult, foarte mult, în fiecare „intermezzo" competițional, șlefuind cu migală fiecare mișcare pe schi, apărînd la început de sezon stăpîni pe tehnică, gata să lupte, iar, pentru fiecare fracțiune de secundă ce se cîștigă numai datorită stăpînirii la maximum a tehnicii schiului, care este pe drept cuvînt „știința schiului".

Concursurile încep curînd după căderea zăpezii și numărul lor mare nu permite concurenților decît să se odihnească și să se deplaseze de la un loc la altul în timpul dintre curse. În străinătate, decembrie înseamnă plin sezon competițional.

De aceea la noi, mai mult ca oriunde (datorită începutului întîrziat al iernii), primăvara oferă cel mai bun prilej de o adevărată școală de schi, atît pentru schiorii consacrați, cît și pentru cei ce îi secondează și vor ataca în curînd rîvnitul titlu de campion.

Sportul școlar a făcut primii pași

(Urmare din pag. 1)

carea sportivă din orașul și județul dv. și dacă socotiți că, din această adiacență, se poate constata o epuizare a rezervelor umane disponibile?

PROF. GH. BĂLTUȚĂ : Orice apreciere am face în acest domeniu trebuie să ținem cont de faptul că județul nostru este unul dintre cele apărute recent pe harta administrativă a țării, ceea ce explică, într-un fel, lipsa unei tradiții și a unei experiențe în domeniul performanței sportive (n.n. o explicație de care noi ne desolidarizăm). Aflat în faza primelor acumulări, județul nostru a trebuit să se orienteze îndeosebi spre juniori, căutînd astfel să creeze, într-un interval de timp redus o bază materială suficientă pentru trecerea la activitatea sportivă desfășurată la nivel de seniori. Ba mai mult, am convingerea că, în ciuda eforturilor depuse, cel puțin DEOCAMDATĂ sportul botoșenean este condamnat să trăiască în perimetrul junioratului în care, de altfel, a și înregistrat cîteva succese. Făcînd această afirmație, poate riscantă, mă gîndesc la faptul că toate realizările sportive ale județului — cîteva echipe școlare de volei, baschet și handbal, prezente în diviziile naționale, un atlet, Dan Mighiu, cu reale perspective, cîțiva luptători, clasați printre primii 10 pe țară — provin din aria junioratului.

La această dependență a sportului local de vîrsta anilor 15—19 a practicanților concură, desigur, mai mulți factori, între care i-aș cita pe primii doi veniți în minte. Înainte de toate, lipsa școlilor post-liceale în care elevii-sportivi, aflați la terminarea celor 12 clase, să-și poată continua activitatea, cele existente fiind una abia înființată — Institutul pedagogic, — iar alta — Școala de comerț — în curs de lichidare.

Este un lucru bine știut acela că, în fiecare toamnă — promoțiile noastre de bacalaureat sînt obligate să migreze în proporție de masă spre alte județe, ceea ce duce la pierderea — dacă vreți... planificată — a multor promisiuni sportive, pe care le-am descoperit și cultivat cu atenție (n.n. scuză la fel de aproximativă ca și cea anterioară). Mă folosesc numai de exemplul anului trecut, cînd echipa de handbal pe care o antrenez a pierdut trei titulari, Angheliu, Ghineț și Cotopulos, plecați la institute de învățămînt superior.

Al doilea factor — aș zice eu, tot obiectiv — îl constituie faptul că cele mai mari întreprinderi industriale ale județului Botoșani, îndeobște textile sau de industrie locală, cunosc o preponderență numerică a salariaților vizibil de partea fetelor, ceea ce împietează asupra pătrunderii în județul nostru a unor sporturi cu profil tipic masculin (n.n. idem !). Or, se știe, în condițiile unui sport aflat abia la poalele performanței, progresul cel mai trudnic, mai lent, se realizează în domeniul sportului feminin, mai ales dacă acesta este rudimentar.

PROF. BORIS MINTIANSCHI. Cu toate acestea, să nu uităm că o echipă feminină — cea de baschet, Viitorul Dorohoi — reprezintă mîndria județului ! La urma-urmei, elevele profesorului Ilarion Mandache alcătuiesc singura formație provincială care a participat la 4 ediții consecutive ale finalei „Cupei României".

Opinia mea este că material uman există suficient. Altul este neajunsul : exceptînd sectorul învățămîntului urban, în rest, lipsesc tocmai elementele care să prelucreze acest material. Județul nostru suferă de o lipsă acută de cadre specializate în domeniul educației fizice. Nu uitați că tot județul are numai 10 antrenori și... nici un medic sportiv !

PROF. ION LIVADARU : Pentru a înlătura orice dubiu sînt de părere să dăm cuvîntul unei statistici, sumară, pe care am întocmit-o în fosta mea calitate de inspector al secției de învățămînt . Vă pot spune, astfel, cu certitudine că DIN ANUL 1962 NICI UN ABSOLVENT I.E.F.S. REPARTIZAT ÎN JUDEȚUL BOTOȘANI NU S-A PREZENTAT LA POST !

Au venit în acest răstimp cîțiva absolvenți ai Institutului pedagogic din Iași, dar numărul acestora, adăugat celui al profesorilor mai vechi, este încă departe de a fi suficient. ASTFEL, DIN CELE 67 DE COMUNE ALE JUDEȚULUI, CU UN NUMĂR DE 234 ȘCOLI GENERALE, NUMAI PATRU — TRUȘEȘTI, BUCECEA, VORNICENI și NICOLAE BĂLCESCU — SE BUCURĂ DE ASISTENȚA UNOR CADRE SPECIALIZATE !

În restul școlilor, pregătirea fizică rămîne la latitudinea suplinitorilor care — deși susțin în fiecare toamnă un examen de specialitate în fața unei comisii și participă regulat, în timpul vacanței, la cursuri de perfecționare — au de cele mai multe ori noțiuni empirice de educație fizică, limitîndu-și orele la cîteva alergări, la gimnastica de „înviorare", la bătutul mingii.

Evident, între niște coordonate de instruire atît de nesigure, problema tradiției sportului matur într-o zonă în care doar handbalul în 11 a pîlpîit, cu vreo 15 ani în urmă, devine, inevitabil, una de rang secundar... Aceasta este și explicația pentru care la ora prezentă și eu consider de cuviință că trebuie să ne concentrăm toate forțele spre elevi, spre juniori.

PROF. GH. BĂLTUȚĂ : În această virtute, una dintre problemele specifice care se ridică în fața sportului botoșenean este aceea de a încerca orientarea spre I.E.F.S. a unor elevi care demonstrează aptitudini deosebite pentru educație fizică, operație făcută cu speranța reîntoarcerii acestora acasă, o dată cu terminarea studiilor. Dacă conducerile institutelor noastre de specialitate nu reușesc — și practica susține cu fermitate această afirmație — să inoculeze studenților un mai mare respect față de profesie, să-i convingă că nici o muncă din procesul de învățămînt nu este aliată cu satisfacții mai mari ca aceea de pionierat, desfășurată acolo unde aportul noului absolvent este așteptat cu înfrigurare, atunci o asemenea muncă orientativă încercăm să depunem noi.

Astfel, unor elevi ca V. Tărniceru, D. Baciu, G. Iliuță, cu vădită înclinație spre educație fizică, li s-au asigurat, în vederea examenului pe care preconizează să-l susțină la I.E.F.S., ore suplimentare și asistența cadrelor celor mai pricepute în materie.

ESTE O REALITATE TRISTĂ PE CARE, DESIGUR, ALTE JUDEȚE N-O CUNOSC : CADRELE SPECIALIZATE NE OCOLESC CU OBSTINENȚĂ, CEEA CE ÎNGREUNEAZĂ VIZIBIL PROGRESUL SPORTULUI AUTOHTON

REDACȚIA : Din cele expuse, deducem că situația cadrelor de educație fizică este cel puțin precară, pe teritoriul întregului județ. Putem susține însă, atît din afirmațiile făcute aici, cît și din alte informații, că rezultatele sportive se lasă cam mult așteptate chiar și în unele unități din învățămîntul urban, în care funcționează mai multe cadre de specialitate. La Liceul nr. 1 din Dorohoi, de exemplu, funcționează nici mai mult nici mai puțin de 7 profesori de educație fizică diplomați, dar liceul nu se poate lăuda decît cu echipa de baschet fete, creația exclusivă a prof. Ilarion Mandache. Intr-o asemenea ipostază simțim nevoia să vă întrebăm : dacă penuria cadrelor repartizate și prezentate la posturi în județ trebuie acuzată, la maniera generică a termenului, cu toate consecințele decurgătoare de aici, oare profesorii de educație fizică prezenți actualmente la catedre își îndeplinesc îndatoririle cu conștiinciozitate, cu pasiune ?

PROF. GH. PARASCHIV : În mod cert, nu toți profesorii de educație fizică, nu numai la noi, ci și în alte părți, practică meseria din pasiune. Cei mai mulți — cu o adresă specială la cei din Dorohoi — se mulțumesc cu ținerea, nu o dată formală, a orelor de clasă, în rest abandonîndu-se unei dulci împăcări cu sine. Obiectivul maxim : cîștigarea campionatului județean ! Dar chiar și în acest campionat județean — a cărui cîștigare rămîne, după opinia mea, o performanță minimală — amintitul liceu din Dorohoi nu poate prezenta echipe, la volei sau atletism.

Și mai este ceva : foarte puțini sînt profesorii de educație fizică din județ care se străduiesc să creeze veritabile nuclee în sportul în care sînt specializați. Profesorii Băltuță sau Adochiței, de exemplu, reușesc acest lucru, dar alții nu depun nici un fel de efort în domeniu. Exemplul cel mai la îndemînă este gimnastica, sport în letargie, deși județul posedă 7 profesori de specialitate !

Amatori de gimnastică sînt, bază materială, de bine de rău este, federația acordă un sprijin recunoscut, dar lipsește tocmai... pasiunea ! Apoi, de la profesori ca Elena Murgeanu (specialitate gimnastică), sau Alexandru Avramiuc (atletism) se așteaptă un aport mai substanțial, mai multă inițiativă. Și, trebuie spus, se așteaptă zadarnic.

REDACȚIA. Este un fapt recunoscut — cu demonstrații statistice — acela că la Botoșani populația școlară este foarte numeroasă : fiecare al patrulea cetățean al orașului este elev.

V-am întreba acum, cum apreciați situația existentă la nivelul asociațiilor sportive. Știm, în județ ființează două echipe de fotbal de divizia C, care polarizează în mare măsură, deopotrivă, interesul organelor locale competente, cît și pe acela al iubitorilor de sport din județ. Ce se întîmplă, însă, cu celelalte sporturi, dintre care unele, ca tenisul de masă sau șahul, cuceriseră în vechea regiune Suceava un recunoscut prestigiu ?

DUMITRU TRUFIN : Indiscutabil, în ultimul timp — îndeobște de la noua împărțire teritorială — sportul botoșenean a cunoscut un reviriment, manifestat atît sub aspectul creșterii numărului de competiții, cît și sub cel al organizării unor întreceri internaționale. Mă gîndesc la „Turneul speranțelor olimpice", la volei, la meciurile reprezentativei masculine de volei a Japoniei, la dubla întîlnire la baschet și fotbal, cu Korona Cracovia.

Cu toate acestea, însă, trebuie să semnalăm și în același timp să fim preocupați de lipsurile, evidente, care dăinuiesc, în special în sectorul asociațiilor sportive. NU S-A REALIZAT ÎNCĂ UN ACORD CREATOR ÎNTRE ORGANELE SPORTIVE ALE JUDEȚULUI ȘI CELE SINDICALE ÎN COMPETENȚA CĂRORA STĂ SPORTUL DIN ÎNTREPRINDERI. (subl. n.). Nu toate instituțiile sînt prezente în viața sportivă, și cînd acest lucru se semnalează, să zicem, la Combinatul textil Botoșani, **să-mi fie permis să cred că neparticiparea la activitatea sportivă se datorează mai degrabă spiritului conservator al forurilor directoare interne decît, așa cum se motivează, mentalității salariatelor.**

PROF. TEODOR TURTOI : În ceea ce privește tenisul de masă și șahul, două dintre activitățile sportive practicate cu succes în urmă cu un an-doi, sînt nevoit să recunosc că ele se află DEOCAMDATĂ (subl. n.) într-un serios impas.

Situația este următoarea : toate sălile de tenis de masă din Botoșani — centrul de greutate al acestui sport în județ, orașul lui I. David și A. Ostafi, multipli campioni județeni — au fost destinate altor utilizări, fiind transformate în ateliere, biblioteci, dormitoare, birouri.

Deși totul durează de cîteva luni bune, deși s-au depus eforturi pentru găsirea unei încăperi corespunzătoare — într-un timp s-a pus problema transformării sălii de la stadionul 1 Mai, care însă, necesitînd un nou sistem de încălzire, presupunea cheltuieli greu de suportat — tenismanii noștri nu au unde se antrena ! Am trimis adrese peste adrese, am dat telefoane după telefoane, dar organele locale nu au găsit nici o soluție !

Avem niște promisiuni, dar nu sînt primele, și, probabil, nici ultimele...

IN CAMPIONATUL REPUBLICAN DE BOX PE ECHIPE

SE CONTUREAZĂ IERARHIA COMPETITORILOR

Sfîrșitul acestei săptămîni va consemna disputarea partidelor din etapa a treia a campionatului republican de box pe echipe, cu care se încheie și turul acestei mari competiții.

Iată configurația clasamentului după primele două etape :

DIVIZIA A

Seria I :

1. Dinamo București	2	2	0	0	36— 8	6
2. Electroputere Cv.	2	1	0	1	20—22	4
3. Oțelul Galați	2	1	0	1	18—26	4
4. A.S.A. Tg. Mureș	2	0	0	2	12—30	2

Seria a II-a :

1. Steaua București	2	2	0	0	29—15	6
2. Farul Constanța	2	1	0	1	26—18	4
3. Metalul Buc.	2	1	0	1	18—26	4
4. Progresul Brăila	2	0	0	2	15—29	2

DIVIZIA B

Seria I :

1. U.M. Timișoara	2	1	0	1	19—17	4
2. C.S.M. Reșița	2	1	0	1	20—20	4
3. Motorul Arad	2	1	0	1	20—22	4
4. C.S. Baia Mare	2	1	0	1	16—19	4

Seria a II-a :

1. Dinamo Brașov	2	2	0	0	29—15	6
2. Muscelul C-lung	2	1	0	1	30—14	4
3. A.S.A. Cluj	2	1	0	1	19—25	4
4. Ind. sîrmei C.T.	2	0	0	2	10—34	2

Seria a III-a :

1. C.S.M. + Voința Cluj	2	2	0	0	38— 6	6
2. Metalul Bocșa Română	2	2	0	0	29—15	6
3. Voința Satu Mare	2	0	0	2	11—33	2
4. Crișul Oradea	2	0	0	2	10—34	2

Seria a IV-a :

1. Voința + Rapid București	2	1	1	0	29—15	5
2. Metalul Plopeni	1	0	1	0	11—11	2
3. A.S.A. Bacău	1	0	0	1	4—18	1

A.S. ARMATA BRAȘOV, CAMPIOANĂ REPUBLICANĂ LA ALPINISM

HUNEDOARA, (prin telefon). Între 10 și 14 martie, pe un traseu în circuit, atingînd vîrfurile Păpușa, Mare, Custura, Peleaga, Bucura, Retezat, Judele și Slăveiul din masivul Retezat, s-a desfășurat etapa finală a campionatului republican de alpinism pe echipe. Au participat 10 echipe formate din maeștri ai sportului și sportivi de categoriile I și a II-a. Primul loc, la egalitate de puncte cu cea de a doua clasată, dar cu un timp mai bun, a revenit echipei A.S. Armata Brașov, formată din Matei Schenn, Dumitru Chivu și Nicolae Nagy, antrenor Emilian Cristea. Iată clasamentul final : 1. A.S. Armata Brașov 216 p ; 2. Sănătatea București — 216 p ; 3. Metalul Hunedoara — 181 p ; 4. C.F.R. Petroșani — 151 p ; 5. Dinamo Brașov — 151 p ; 6. Celuloza Zărnești — 170 p ; 7. Unirea Cluj — 105 p ; 8. Sănătatea Arad 105 p ; 9. Creația Brașov — 85 p ; 10. I.P.G.G. București — 46 p.

VOICU ALBU — coresp.

Wiener Stadthalle va rămîne în memoria atletismului

(Urmare din pag. 1)

satisfăcînd toate exigențele. Un amănunt plin de semnificații : pentru prima oară în activitatea noastră reporterească, programul unei competiții atletice a fost respectat la secundă. Ceea ce, vă rog să credeți, nu este de loc un fapt oarecare, mai ales că un asemenea concurs n-a avut la dispoziție vastitatea unui stadion, ci spațiul foarte bine drămuit al unei săli.

Și din punct de vedere al spectacolului, europenele de la Viena au constituit o reușită deplină, care onorează — înainte de orice — atletismul.

Pe plan tehnic, întrecerile au înregistrat un bilanț cu totul excedentar, concretizat de 9 recorduri mondiale de sală și de 2 europene. La 400 m fete, de exemplu, toate cele patru finaliste au alergat sub 54,0 s, cifra recordului mondial din '69 al Colettei Besson, iar la 400 m băieți, în serii, 5 atleți au coborît sub 47,0 s ale recordului european al polonezului Badenski ; în primul rînd chiar recordmanul, cu 46,6 s.

De la Viena, atleții români se întorc cu cîteva recorduri naționale de sală — Viorica Viscopoleanu 6,56 m la lungime, Șerban Ioan 2,17 m la înălțime, Nicolae Perța 7,9 la 60 mg și Eleonora Monoranu una dintre cele mai tinere participante — 7,6 la 60 m (junioare).

Pe plan general, trebuie spus că ediția inaugurală a C.E. a fost dominată de atleții sovietici care au cîștigat aproape jumătate din titlurile puse în joc. Vedeta echipei, fără discuție — supercampionul Viktor Saneev, care a demonstrat din plin marile-i posibilități. El a evoluat cu o clasă deasupra tuturor celorlalți specialiști ai probei, onorîndu-și medaliile de aur cucerite la J.O. din Mexic și C.E. de la Atena, cu un rezultat de 16,95 m, care scutește pe oricine de alte comentarii.

O altă stea a concursului a fost și săritoarea austriacă Ilona Gusenbauer, care a arătat — mult mai pregnant decît în alte competiții în care am văzut-o — că este capabilă să aspire la recordul de 1,91 m al Iolandei Balaș-Söter, după ce duminică și-a corectat cu un centimetru propriul record de sală.

Cursa feminină de 400 m a revenit — am zice surprinzător — unei alergătoare britanice Marylin Neufville, o tînără de 17 ani, cu aspect de ștrengar. Fata, originară din Jamaica, a demonstrat calități cu... carul, care o vor putea duce și spre recordul mondial de 51,9 al tandemului francez Duclos-Besson. Rețineți doar amănuntul că, pînă la Viena, cel mai bun rezultat al său era de 54,8 s și că a progresat cu exact 1,8 s ! Iată dar că, din patria celebrilor, cu ani în urmă, George Rhoden și Herbert McKenley, s-a impus pe aceeași distanță de 400 m și o fată !

Cîteva cuvinte — deocamdată — despre Viorica Viscopoleanu, campioana săritoarelor în lungime. Principala ei învinsă, vest-germanca Heidi Rosendahl, ne-a spus : *„Viorica este o mare atletă. A fost pur și simplu fenomenală în acea ultimă săritură, cînd concursul părea încheiat. Nu-mi pare rău că m-a întrecut, căci a fost evident mai bună chiar și cu o bagatelă de centimetru, cum a scris un ziar vienez.* Dar la săritura în lungime un centimetru este mare, chiar foarte mare".

CLASAMENTUL, neoficial, pe medalii : 1. U.R.S.S. — 10+2+3; 2. R.D. Germană — 3+6+2 ; 3. Franța — 2+1+3; 4. Austria — 2+0+1 ; 5. Marea Britanie — 2+0+0 ; 6. R.F. a Germaniei — 1+5+3; 7. Polonia — 1+4+3; 8. România — 1+1+2; 9. Spania — 0+1+2; 10—11. Irlanda și Suedia — 0+1+0; 12—14. Finlanda, Iugoslavia și Olanda — 0+0+1.

Reamintim că la întreceri au luat parte atleți și atlete din 24 de țări ale continentului.

Ca număr de medalii : România se situează pe locul VI cu 4 trofee, după U.R.S.S. (15), R.D.G. (11), R.F.G. (9), Polonia (8), Franța (6); dar înaintea Spaniei și Austriei (cîte 3), Angliei (2), Irlandei, Suediei, Finlandei, Iugoslaviei și Olandei (1).

La baschet feminin

I.E.F.S. – „U" CLUJ 74-46 (34-27)

Aseară s-a desfășurat în sala Floreasca partida de baschet feminin dintre I.E.F.S. București și Universitatea Cluj. Meciul a constituit pentru studentele din Capitală un simplu joc de antrenament, deoarece colegele lor din Cluj sînt departe de ceea ce înseamnă echipă de categoria A. Scor final : 74—46 (34—27).

CLASAMENTUL DIVIZIEI A DE LUPTE GRECO-ROMANE

1. Steaua	6	6	0	0	196 — 38	18
2. Din. Buc.	6	6	0	0	181 — 47	18
3. Met. Buc.	6	6	0	0	157 — 67	18
4. Rapid Buc.	6	6	0	0	120 — 52	18
5. Prog. Buc.	6	4	0	2	112,5— 91,5	14
6. Electroputere Craiova	6	3	0	3	91 —107	12
7. Olimpia S. M.	6	3	0	3	98 —134	12
8. Mureșul Tg. M.	6	3	0	3	97 —135	12
9. C.S.O. Pitești	6	2	0	4	103,5—108,5	10
10. IPROFIL Rădăuți	6	2	0	4	110 —126	10
11. C.F.R. Tim.	6	2	0	4	90,5— 93,5	10
12. Pescărușul Tulcea	6	2	0	4	78 —126	10
13. Steagul roșu Brașov	6	1	0	5	82,5—104,5	8
14. A.S.M.T. Lugoj	6	1	0	5	93 —135	8
15. Dunărea Galați	6	1	0	5	72 —140	8
16. C.S.M. Reșița	6	0	0	6	34 —194	6

Cresc șansele de cîștig la LOTO

În urma introducerii NOII FORMULE LOTO la tragerile săptămînale, șansele de cîștig ale participanților au crescut simțitor. Astfel, săptămînal se înregistrează cca. 7000 de cîștigători. Dintre ultimii citām pe : Dănilă Victor din Constanța = 93.707 lei ; Fogarași Francisc din Tg. Mureș = 100.000 lei — ambii — la tragerea Loto din 20 februarie 1970 ; Droc Iancu Horea din Sibiu = 100.000 lei și Roscov Milan din Timișoara = 82.677 lei — ambii — la tragerea Loto din 27 februarie 1970.

La tragerea LOTO de vineri 20 martie și la tragerea următoare din cursul lunii martie puteți cîștiga : autoturisme DACIA 1100, MOSKVICI 408, SKODA 1000 M.B. și TRABANT 601 — la alegerea participantului —; excursii (a două locuri) pe COASTA DALMAȚIEI cu autocarul de 19 zile și excursii în UNGARIA și CEHOSLOVACIA cu o durată de circa 15 zile, în afara premiilor în bani.

Variantele de 5 lei asigură participarea la ambele extrageri și posibilitatea de a cîștiga cu 3 numere de la ambele extrageri.

Se atribuie 13 categorii de premii :

Rețineți ! Astăzi și mîine sînt ULTIMELE ZILE pentru procurarea biletelor.

● Tragerea Pronoexpres de astăzi va avea loc la București în sala Clubului Finanțe Bănci din strada Doamnei nr. 2 cu începere de la ora 19. Tragerea va fi radiodifuzată și urmată de un film artistic. Intrarea liberă.

PRINTRE CULOARE...

In ultimul concurs de înot desfășurat în București s-au înregistrat următoarele rezultate : 100 m liber (f) : C. Balaban 65,3, A. Sterner 67,9, A. Groza 68,6 ; 800 m liber (f) : A. Groza 10:57,3, E. Cristescu 10:58,4 ; 100 m bras (f) : A. Georgescu 1:21,0 ; 100 m liber (m) : A. Adam 58,1, M. Nicodim 59,2 ; 100 m bras (m) : E. Hempel 1:14,2 ; 200 m spate (m) ; L. Copcealău 2:23,9 ; 100 m spate (m) : Gh. Lupu 64,9 ; Slavic 66,2 ; 100 m spate (f) : C. Balaban 1:14,9 ; 100 m delfin (m) : **A. Adam 65,8 ; 100 m delfin (f) : G. Cerbeanu 71,2, A. Groza 73,8 ; 400 m liber (f) : A. Groza 5:17,0, E. Cristescu 5:22,8.**

La Ploiești, în faza orășenească a concursului de primăvară : 100 m spate (m) : L. Popescu 70,2 ; 100 m bras (f) : D. Dumitru 1:29,5 ; 400 m liber (f) : C. Pănulescu 5:53,7.

Un premiu de 92.232 lei la Pronosport

PREMIILE CONCURSULUI PRONOSPORT Nr. 11 DIN 15 MARTIE 1970

CATEGORIA I : (13 rezultate) 0,2 variante = 92.232 lei

CATEGORIA a II-a : (12 rezultate) 3,3 variante a 33.539 lei

CATEGORIA a III-a : (11 rezultate) 82,2 variante a 2.020 lei.

Premiul de categoria I a fost obținut de PÁLFI DÉNES din Harghita.